

177

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1967 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do osób stale wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy.

Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób stale wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, a w szczególności na podstawie umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy agencyjnej.

§ 2. Za stale wykonywanie pracy uważa się jej wykonywanie wyłącznie na podstawie umowy, która ma trwać co najmniej trzy miesiące, jak również jednorazowo krócej, ale odnawiane okresowo.

§ 3. W zakresie ustalonym rozporządzeniem stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli:

- 1) praca jest wykonywana na terenie zakładu pracy albo poza terenem zakładu, ale w urządzeniu do niego należącym (np. w kiosku lub innym punkcie sprzedaży albo skupu lub punkcie usługowym) albo w innym miejscu uzgodnionym z zakładem pracy, z którym umowa została zawarta,
- 2) praca jest wykonywana w miejscu innym niż wymienione w pkt 1 za pomocą maszyn, narzędzi i innych środków należących do zakładu pracy.

§ 4. Do osób wykonujących pracę, o której mowa w § 3 pkt 1, stosuje się przepisy art. 13, 15, 17, 18 ust. 1, art. 19, 25, 30 i 36—38 ustawy.

§ 5. Do osób wykonujących pracę, o której mowa w § 3 pkt 2, stosuje się przepisy art. 15, 17, 25, 30 i 36 ustawy.

§ 6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych mogą w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej wprowadzać obowiązek przeprowadzania badań lekarskich

wstępnych i okresowych przy zatrudnianiu niektórych kategorii osób, o których mowa w § 1.

§ 7. 1. Osobom wykonującym pracę, o której mowa w § 3, zakład pracy obowiązany jest przydzielać bezpłatnie odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej, określone w art. 31 ust. 1 ustawy.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych określają rodzaje prac, przy których przysługuje odzież ochronna i sprzęt ochrony osobistej, rodzaje przydzielanej odzieży i sprzętu oraz zasady ich naprawy i konserwacji.

§ 8. Nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy osób wykonujących pracę, o której mowa w § 3 pkt 1, należy do kierownika zakładu pracy.

§ 9. 1. Zakład pracy obowiązany jest prowadzić rejestrację oraz sprawozdawczość w zakresie wypadków przy pracy, jakim ulegają osoby objęte przepisami rozporządzenia, wykonujące pracę, o której mowa w § 3 pkt 1.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi sposób prowadzenia rejestracji i sprawozdawczości z wypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych mogą wprowadzić obowiązek stosowania niektórych przepisów rozporządzenia do poszczególnych grup osób wykonujących pracę nakładczą.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz